מתני': – הקומץ את המנחה ...

לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר

להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר = זה רק באופן שנשאר כל המנחה וחשב להקטיר או לאכול כזית חוץ לזמנו! דא"א לומר כשחסרו ולא נשאר רק כזית שאז אסור להקריבו ולא מפגלת!!..

.. פיגול וחייבין עליו כרת

זה הכלל כל הקומץ [או] נותן בכלי המוליך המקטיר

לאכול דבר שדרכו לאכול – אפי' בכזית!! בג' עבודות נותן בכלי/מוליך/מקטיר יכול ליהיות 1. באופן שנחסר ונשאר רק כזית 2. וגם אם לא נחסר מהמנחה רק חשב לאכול כזית

ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר = אפי' בכזית! אבל זה רק באופן שנשאר כל הקמיצה וחשב להקטיר כזית חוץ לזמנו! דא"א לומר כשחסר ולא נשאר רק כזית שאז אסור להקריבו ובוודאי לא מפגלת!!..

חוץ לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת

ר' חייא: – הקומץ את המנחה ...

לאכול שיריה למחר ??

להקטיר קומצה למחר ??

.. פיגול וחייבין עליו כרת

זה הסיבה שרי חייא לא היזכיר בכלל כזית דאייב

בסיפא יהיי חילוק בין כזית לכזית –

ומזה שמתני' כן מדבר משני אופנים

וגם בזה עושה פגול אפי' כשחסרו השריים!!

אביי: מתני' מדבר רק באופן שכל המנחה לא נחסר!! ומזה חשב כזית לאכול/להקטיר

ולמה ר' חייא לא מזכיר כזית?

דהוא סובר כר"א דאינו חייב רק על הקרבת כולו בחוץ וה"ה דלא מתפגל רק בכולו

ומיירי ממנחת חוטא דאין פה לבונה רדאם היה פה לבונה אז לא נפסל אלא אם גם הלבונה היקריב בחוץ

מנחות דף יב

מאיר מרדכי בערקאוויטש
meyer0554@gmail.com